

naar hans tilvirkede Ost indbringer ham 16 $\frac{1}{2}$ Ore pr. Pund i Meieriet, saa kan han bedre bringe sin skummede Mælk paa anden Maade, nemlig til Fedning af Svin, og er Gaardmand med 10 Røer, der fører et meget paalideligt Regnskab, har godtgjort noget ganske Vignende med Hensyn til Kalvafedning. Vi ere altsaa komne til en saadan Pris paa Ost, at man med større Fordel kan give skummet Mælk anden Anvendelse, og de Herrer Landmænd her vide jo, at mangfoldige Gaardmænd af denne Grund ikke lave Ost. Man er altsaa kommen til en Ostpris, ved hvilken skummet Mælk meget vanskelig lader sig omsætte til Skummetmælk-Ost; saa at vi ere paa Veien til at foretrække Svinefedning, og den store Svineudførsel viser ogsaa noget hen til, at der er en Tendens dertil. Naar dette er Tilfældet, maatte vi altsaa se at finde et Land, hvor den skummede Mælk var mere værd til Ostproduktion, men hvilket skulde det være? Om Hextugdommerne kan der ikke være Tale, da de ligge Hamborg og det store Svinemarked saa nær; heller ikke kan der vel være Tale om Rusland eller Finland, Sverrige er den eneste Mulighed. Jeg vil hermed ikke paastaa, at der ikke kan være Tale om, at der til nogen Tid kan være en Beskyttelse i Østetolden, det siger jeg ikke; jeg siger kun, at, som de faktiske Forhold i Diebliffet ere, vil det ikke have nogen Virkning, naar den stryges imorgen; det vilde da vistnok være en Belynderlighed at gjøre det. Jeg kunde forstaa, om man, hvis Landboerne sige: Maa vi faae en Beskyttelse for Mais — det kunde være, at de Herrer havde Ret —, saa vilde jeg sige Nei; men naar Østetolden skal være det eneste Punkt, hvor der skulde være Tale om Reform, kan jeg ikke forstaa, at man vil røre ved den, og hvis Nogen har Lyst til at undersøge det Forhold, jeg her nærmere er gaaet ind paa, tror jeg, at han skal finde mine Udtalelser bekræftede. Jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg til Slutning kun skal sige, at vi, som udtalt her igaar, ikke kunne vente vor Masseproduktion forøget paa ret mange Punkter. Vi kunne forsøge den noget, men ikke meget, navnlig paa den levende Udførsel og Smør; — det er ikke ved Masseproduktion, vi skulle komme frem herefter i Verden, men det er ved de økonomiske Resultater i vort Landbrug, ved Kvaliteternes Forbedring; men skal en saadan Forbedring finde Sted, saa maa den i et Landbrug som vort støttes

af Regjeringen og Folkerepresentationen, tilbøds endog ledes. Man har havt Meget derimod og sagt: Lad det passe sig selv. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det kan gjerne være, at Landbrugere her tillands, som i almindelige sociale og politiske Forhold kunne tænke nok saa radikalt, paa Landbrugets Omraade tænke konservativt, og saa konservativt, at det tilbøds er en Feil, thi det er ikke altid rigtigt at holde ved det Gamle; det er kun rigtigt, for saavidt ikke det Nye er bedre end det Gamle. I mange Forhold er det ikke Tilfældet, men i Landbruget er der i saa godt som Alt saa væsentlige Fremskridt at gjøre, navnlig til at hæve Kvaliteten af vore Produkter, at jeg tror, at det er nødvendigt, at man saavidt muligt gjør det indlysende for alle Agerbrugere i enhver Stilling, at man efter Gode maa søge at støtte ethvert Forsøg i den Retning. Dette vil jeg lægge den høje Regjering og de Herrer paa Hjerte.

Formanden (Rrabbe): Da jeg har Grund til at antage, at de næst indtegnede Læres Foredrag ville blive af længere Varighed, og da det er mig bekendt, at det er imod ærede Medlemmers Ønske, at Mødet idag skulde vare længe, vil jeg efter Omstændighederne afbryde Forhandlingerne her for at fortsætte dem i næste Møde, der vil blive afholdt i Morgen Middag Kl. 1. Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af første Behandling af:
 Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra
 1ste April 1880 til 31te Marts 1881.

Mødet havet Kl. 2,10'.